

Талбия айтиш | Фикҳ дарслари (359-дарс)

19:00 / 25.12.2025 804

Қачон намоз ўқиса, баландликка кўтарилса, водийга тушса, уловликларга йўлиқса ва саҳар чоғига кирса, талбияни кўпайтиради.

مَلَسَ وَهِيَ لَعْنَةُ هَلَالِ الْيَوْمِ لَوْلَا لُؤْسُ رَلِّاقِ لَاقِ، هِيَ بَأْنَعُ، رِاصُ نَّالِ بِنَائِ اسْلَلِ نَعِ
لِالْهَلَالِ ابْمُة تَاوْصَا اُوْعَفَرِي نَا، يِعَمُ نَمَو، يِبَاخْصَا رُمَا نَا يِنَرَمَاف، لِي رِبَجِ يِنَاتَا
حِيحْصَا نَسْحَا ثِي دَحَا اَذَه؛ يِذْمُرَّتْ لَلِاقِ وَنَسْلُ ابَاخْصَا هَاوَر. «ةَبَلَّتْ لَوَاو»

Ас-Соиб ал-Ансорийдан, отасидан (розияллоҳу анҳумо) ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Жаброил алайҳиссалом ҳузуримга келиб, менга асҳобларимни ва мен билан бирга бўлганларни «Лаа илааҳа иллаллоҳ»ни ва лаббайкани баланд овоз билан айтишга буюришимни амр қилди»,

